

[Arbejds- og helligministeren.]

dannelse, så de unge ufaglærte får en uddannelse, der tilpasser sig industriens vilkår. Den af regeringen nedsatte kommission om uddannelse af ikke-faglærte har taget problemerne op fra grunden både for de unge og for de ældre ufaglærte, og det vil utvivlsomt give os et godt materiale at forme vor fremtidige lovgivning på.

Jeg vil imidlertid gerne sige, at såfremt de store årgange skulle give sig udslag i en stigende ungdomsarbejdsløshed, må efter min mening en overvejende del af beskæftigelsesproblemerne og formentlig også af uddannelsesproblemerne løses på en sådan måde, at de unge kan blive boende hjemme. Jeg tænker altså her på atenskoler, arbejdstekniske skoler o. s. v. Jeg har imidlertid den opfattelse, at vi alligevel må have skoler som dem, vi her taler om, hvortil vi kan henvise enkelte grupper, som har brug for en uddannelse, og det vil være naturligt for os at placere disse skoler i områder af landet, hvor der er naturlige beskæftigelsesmuligheder.

Hvad angår det ærede medlems bemærkning om uddannelsen af de unge, der kommer fra de arbejdstekniske ungdomsskoler, vil jeg gerne oplyse, at der ved lovens revision i 1951 blev lagt vægt på, at der til skolerne kun henvises unge, der kan forventes arbejdsmæssigt og uddannelsesmæssigt at få et positivt udbytte af opholdet. Hertil kommer, at den overvejende del af eleverne nu henvises efter eget ønske, altså ganske frivilligt, og ca. halvdelen af eleverne endda uden at opfylde betingelserne for at kunne tvangshenvises. Der er en samstemmende opfattelse blandt forstanderne på skolerne om, at elevklientellet er langt bedre nu end tidligere.

Det ærede medlems bemærkninger om, at det har tyndet ud på skolerne, er rigtige. Det er for så vidt en glædelig udvikling, at presset på skolerne er mindre. Vi har søgt at udnytte de eksisterende skoler, 7 i alt, så elastisk som muligt, bl. a. ved delvis anvendelse til arbejdsmandsskoler, således

at kapaciteten afpasses efter det aktuelle behov. Vi har 3 skoler for ungdommen nu og 1 ekstra, der går åbent hele året.

Jeg vil gerne fremsætte en bemærkning om statens arbejdsmandsskoler, som det ærede medlem hr. Poul Thomsen også nævnte. Statens arbejdsmandsskoler, der som bekendt har 3 ugers kursus for voksne arbejdsløse arbejdsmænd, startede for 6 år siden og er allerede slået fast i de arbejdsløses bevidsthed som en institution, hvis undervisning har virkelig praktisk betydning. Også arbejdsgiverne har fået øjnene op for værdien af disse kursus, både ved nyansættelser og ved at opfordre deres ansatte til at tage på kursus. Jeg kan endda nævne, at der har været afholdt kursus for håndværksmestre, som har ønsket at blive sat ind i de samme emner, som der undervises i på arbejdsmandskursus.

De kursus, hvor der undervises dels i bygningsarbejde, dels i motor- og maskinpasning, dels i rørlægning, er nu standardiseret og indbyrdes koordineret. Den senest tilkomne blandt de 5 faste kursus er kursusskolen i Sandmose, der er opført for Marshallmidler, og som blev taget i brug i dette efterår. Det er på ingen måde nogen tilfældighed, at skolen er placeret i Vendsyssel; af de øvrige kursusskoler er en placeret på Sjælland, en i Sønderjylland, to i Midtjylland, og med den nye skole i Nordjylland har man opnået en rimelig geografisk fordeling. Samtidig er der lagt vægt på, at skolen bliver placeret i et ledighedsramt område, hvor behovet for omskoling og opskoling er særlig påtrængende. Endvidere har man taget hensyn til, at der i nærheden er store arealer med betydelige arbejdsmuligheder, såfremt skolen skal kunne anvendes til arbejdsteknisk ungdomsskole. Det ærede medlems bemærkning om, at et ophold på et arbejdsmandskursus bør være en belønning for de bedste arbejdsmænd og ikke være en form for administrativ frihedsberøvelse, kan jeg overhovedet ikke forstå. Tilmeldingen til disse kursus er en ganske frivillig sag; ventelisten er gerne